

יום ה', י"ח בטבת תשס"ה (30 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשבת הקרובה, נתחיל בע"ה בקריאת ספר "שמות"; ומה יש בשם היהודי- העברי?

המדרש על פרשת שמות מסביר, מדוע מונה התורה את שמות השבטים "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, ראובן שמעון...". לומר לנו, "ראובן ושמעון נחתין (ירדו) ראובן ושמעון סלקין (עלו)": כלומר, שראובן ושמעון ושאר השבטים ירדו למצרים בשם היהודי, וכך גם כשעלו ממצרים לאחר שנות שהייה בארץ נכריה נשאר בשמות אלו: ראובן שמעון... ולא שינו את שמם לשמות נכרים כמנהג המקום.

אודות השם שניתן ליהודי, יש שני צדדים. מצד אחד, שם האדם הינו עניין חיצוני של האדם, שהרי כל עניין השם הינו בשביל הזולת, שהזולת יוכל לקרוא לאיש זה ולא לאדם אחר, ואז קורא לו בשמו, ופונה אליו. מאידך שם האדם הוא עצמותו של האדם. אמרו חז"ל, נבואה קטנה ניתנת להורים בנתינת שם לבנם, כפי שגם מובא בכתבי אריז"ל: "כאשר נולד האדם וקוראים לו אביו ואימו שם... הקדוש-ברוך-הוא משים בפיו השם ההוא המוכרח אל הנשמה ההיא". וכפי שאנו יודעים, לעיתים ההורים מתלבטים רבות בנתינת שם לילד ולבסוף מחליטים על שם מסוים, שבוודאי שם זה שייך לאותה נשמה של הילוד. מזה, מובן ששם האדם זהו מהותו ועצמותו של האדם.

כמו כן, ידועה אחת העצות לעורר אדם מהתעלפות חזקה (שאז לא פועלים אצלו הכוחות הגלויים של הנפש): ללחוש באוזניו את שמו היהודי שנקרא בלידתו, ועל-ידי כך מעוררים את עצם נפשו ומתעורר מעלפונו. הרי רואים כי שם האדם זהו תוכנו ועצמותו.

אנו מוצאים זאת גם בתורה, בלידתם של השבטים. כשלאה ילדה את ראובן, כתוב בתורה, "ותקרא את שמו ראובן, כי אמרה, כי ראה ה' בעוניי כי עתה יאהבני איש". וכן בכל לידת שבט ישנה סיבה לקריאת השם [כפי שנוכחנו לדעת בדפי השבטים שלנו...]. וכן משה רבינו, "ותקרא שמו משה, כי מן המים משיתיהו". הרי מוכח שהשם מסמל את מהות האדם. שמות אלו ניתנו על שם מעשה שקרה איתם, ושמות אלו הם הסמל של כל חייהם העתידי. [וכפי שאנו יודעים, משה נקרא עפ"י כמה שמות לפני שבת פרעה נתנה לו שם זה. אך כנראה, כיוון שגם הוא היה עתיד "למשות" את עם ישראל מן המים בקריעת ים סוף, הוא נקרא משה תמיד. מג] אך יתרה מזו, אנו מוצאים שמות שניתנו לאנשים בלידתם ללא סיבה (כמובן רק נבואה קטנה), והתנהגות חייהם הוכיחו את הקשר לשמם. הגמרא אומרת על רבי מאיר, כל אדם לפי שמו כך ידע את מהותו, כמובא בגמרא "... רבי נהוראי (המוזכר בתלמוד), לא רבי נהוראי שמו, אלא רבי נחמיה שמו. ולמה נקרא שמו רבי נהוראי, שמנהיר עיניי חכמים בהלכה". [מסכת עירובין י"ג:] [http://amiad.newsnet.co.il/Front/NewsNet/reports.asp?reportId=394]

בשבוע זה, אנחנו טרם קלטנו את מימדי האסון שפקד אותנו – כן, אותנו – ויודעים רק כי "כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא." [משנה מסכת סנהדרין ד' ה']. לכל אחד יש שם, והשם מכריז על מהותו. מהות זו אבדה. עם זאת, בתפילת

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

16 ¹⁷ : (חיפה):	16 ²⁷ : (ת"א):	16 ⁰⁹ : (י-ם):	16 ²⁵ : (ב"ש):	כניסת השבת
17 ²⁴ : (חיפה):	17 ²⁷ : (ת"א):	17 ²⁵ : (י-ם):	17 ²³ : (ב"ש):	צאת השבת

יום נעים ושבת שלום!

פרשת השבוע: "שמות" [שמות א' 1 – ו' 1]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"ח בטבת תשס"ה (30 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שחרית אנחנו אומרים כל בוקר: "ברוך [הוא ה]גזר ומקיים" – ואין הכוונה כאן לקללה חלילה, אלא שבאותה שעה שנגזרת עלינו גזירה, ה' יתברך ממשיך לקיים אותנו.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ²⁵	(י-ם): 16 ⁰⁹	(ת"א): 16 ²⁷	(חיפה): 16 ¹⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ²³	(י-ם): 17 ²⁵	(ת"א): 17 ²⁷	(חיפה): 17 ²⁴

יום נעים ושבתי שלום!

פרשת השבוע: "שמות" [שמות א' 1 – ו' 1]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.